

El dilema

Clint Eastwood ha arribat a una edat i a una experiència en el món del cinema, que ja li és difícil produir, dirigir i interpretar un film mal realitzat, mal explicat.

Eastwood, és un actor, director i productor, que s'ha fet a ell mateix. En la seva llarga carrera ha tocat tots els gèneres i s'ha fet un lloc entre els millors. Eastwood representa la tradició, el cinema amb contingut, amb històries ben explicades i ben realitzades. Eastwood amb els anys ha après a fer cinema a la manera dels grans mestres com John Ford, Howard Hawks, Alfred Hitchcock, John Huston...

En aquesta seva (de moment) darrera pel·lícula torna al gènere de misteri, suspens, explicant una història de judicis. No és la primera vegada que Eastwood agafa aquest gènere per explicar, a la seva manera, els interrogants, els defectes i les males arts del món de la justícia i de la política. Recordem films com *Mystic River* (2003), *Poder absolut* (1997), *Ejecución Inminente* (1999), *Sully* (2016) o *Richard Jewell* (2019). En totes elles Clint Eastwood planteja situacions complicades on la justícia o el poder en són els protagonistes i sempre ho fa amb una mirada crítica i de denúncia.

I en aquesta seva darrera pel·lícula, que ara el Cinema Truffaut recupera aquest estiu amb el ja clàssic cicle de "reposicions d'estiu", Clint torna a fer-se preguntes i torna a fer anar de bòlit a l'espectador/a, fent que ell o ella es plantegin i participin de la situació que explica.

Un membre del jurat s'adona que, a mesura que es va produint i explicant el succés que s'està jutjant, veu que ell és una part implicada en els fets. El dilema, que viurem durant tota la pel·lícula, serà el mateix del protagonista. I aquesta és la gran habilitat de Clint Eastwood, integrar als espectadors en la tra-

JURADO Nº2

Juror #2

País: Estats Units, 2024

Direcció: Clint Eastwood

Guió: Jonathan Abrams

Intèrprets: Nicholas Hoult, Toni Collette, J.K. Simmons, Kiefer Sutherland

Gènere: Drama, Thriller

Durada: 110 min

Idioma: anglès

Subtítols: castellà

ma, habilitat en la qual n'era un mag, el gran Hitchcock. Com ja ha fet altres vegades, Clint Eastwood, deixa dos finals oberts i que cadascú triï el que li agrada o que està dins la seva ideologia.

Clint Eastwood, que no surt a la història, sap fer un gran homenatge al gènere de "judicis" que tan bé sap realitzar el cinema americà amb una llarga llista d'extraordinaris films, però sobretot Eastwood fa un homenatge a les formidables i recordades pel·lícules d' *Anatomia de un asesinato* (Otto Preminger, 1959) i sobretot *Doce Hombres sin Piedad* (Sidney Lumet, 1957).

Revisar aquest film, ara en pantalla gran, és recomanable i imprescindible per si, encara, algú no ha vist la pel·lícula. Després de l'entrebancada de la penúltima pel·lícula que va dirigir i interpretar, *Cry Macho* (2021), Clint Eastwood, amb *Jurado número 2*, torna a recuperar el bon fer d'un gran explicador d'històries com és ell.

Guillem Terribas Roca

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona